

РОЛЬ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ЗМІСТОВОГО СКЛАДНИКА В МОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ ОСВІТНІХ МІГРАНТІВ

Колган Олена Володимирівна

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
та літератури ДВНЗ «ДДПУ» e-mail: ovkolgan@gmail.com*

Колган Тетяна Володимирівна

*декан факультету підвищення кваліфікації, доцент кафедри управління
та адміністрування ДонОблІІІПО, e-mail: taKolgan@i.ua*

Ревуцький Данило Андрійович

*здобувач вищої освіти філологічного факультету ДВНЗ «ДДПУ»
e-mail: revutski.danil@gmail.com*

В історії української освіти 2014 рік можна сміливо назвати періодом активізації процесу освітньої міграції, коли у зв'язку з бойовими діями на території Донецької області, проведенням АТО, ООС збільшилася кількість освітніх мігрантів, пришвидшився темп цього виду міграції, змінилися причини названого процесу. 24 лютого 2022 року стало новим етапом відтоку освітніх мігрантів, зумовленим повномасштабним вторгненням в Україну.

Але, на жаль, констатуємо, що не менш проблемною виявилася освітня міграція в межах країни, яка виявила болючі місця у сформованості деяких компетентностей здобувачів вищої освіти.

Аналіз публікацій, наявних у вітчизняній науці, доводить, що більшість праць присвячено вивченню питання освітньої міграції за межі країни, проблемам адаптації та інтеграції українських студентів за кордоном. Проте досить мало уваги приділено освітній міграції студентів у межах України.

Серед домінантних чинників, які зумовлюють освітню міграцію, у 2020 році, до початку повномасштабного вторгнення, учені виділяли: «...нерівномірність регіонального та національного розвитку, насамперед у можливостях здобуття якісної освіти; конкурентні ціни на освітні послуги за спеціальнос-

тями, які традиційно вважаються престижними на ринку праці; привабливі умови навчання у різних країнах світу та регіонах; проблеми з працевлаштуванням у країні чи регіоні постійного проживання, особливо, якщо мова йде про сільські території чи депресивні регіони» [1].

На нашу думку, після 24 лютого 2022 року найважливішим чинником освітньої міграції є вимушене переселення й вибір абітурієнтами та студентами ЗВО у відносно безпечних регіонах України.

Не викликає сумнівів необхідність зосередження особливої уваги на мовній підготовці молоді країни, зокрема студентів українських вишів, які є освітніми мігрантами через воєнний стан в Україні. На нашу думку, питання мовної підготовки освітніх мігрантів потребує відповідального ставлення, насамперед, від викладачів української мови в процесі формування спеціальних та загальних компетентностей. Зокрема, великою є роль соціокультурної компетентності в мовній підготовці таких освітніх мігрантів. Адже, як бачимо, ставши вимушеними переселенцями, переїхавши до іншого регіону країни, молодь не має сформованої соціокультурної компетентності, не знає мінімальної інформації щодо нової для неї території своєї Батьківщини, її традицій, особливостей тощо. Усе це призводить до складної адаптації та інтеграції в суспільство. Зважаючи на це, учитель-словесник повинен урахувати це під час підготовки до занять із такою категорією студентів, зокрема підбирати наочний матеріал з метою ознайомлення молоді з конкретним регіоном, його історією, культурою, постатями й под. Це допоможе сформувати не лише необхідні спеціальні компетентності, а й важливу для процесу адаптації освітніх мігрантів соціокультурну компетентність.

Список використаних джерел

1. Беззубко Л., Крістіна Т. Освітня міграція в Україні // Галицький економічний вісник. URL: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu Galician economic journal, № 4 (65) 2020.